

Prima instanță: Judecătoria Florești, judecător – M. Nicorici

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Groza Vladimir, prin intermediul avocatului Ciofu Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Groza Vladimir către Primăria Frumușica, intervenienți accesoriu Bubulici Ion și Bubulici Zinaida, privind anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a actului de constatare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Groza Vladimir și menținută hotărârea Judecătoria Florești din 07 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 17 decembrie 2015, Groza Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Frumușica, intervenienți accesorii Bubulici Ion și Bubulici Zinaida privind anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a actului de constatare.

În motivarea acțiunii reclamantul Groza Vladimir a indicat, că la data de 14 august 2014, lui Bubulici Ion i-a fost eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral XXXXXX. Consideră că, acest Titlu este eliberat ilegal lui Bubulici Ion, deoarece semnăturile în numele primarului, secretarului și al inginerului pentru reglementarea regimului proprietății funciare se observă vizual că sunt aplicate de aceeași persoană; data deciziei Primăriei este indicată incorect; hotarele indicate în planul din Titlu nu coincide cu hotarele stabilite în planurile sectoarelor terenurilor.

La data de 13 ianuarie 2015, o comisie din cadrul unității administrativ-teritoriale a întocmit un act potrivit căruia, apa de pe acoperișul șopronului

construit pe lotul ce-i aparține reclamantului se scurge în ograda lui Bubulici Ion, și un alt act fără dată și locul întocmirii, potrivit căruia prin săparea unui șanț reclamantul a deteriorat gardul construit de Bubulici Ion.

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantul consideră ilegale aceste acte, deoarece comisia care le-a întocmit este ilegală, pe motiv că nu există vreun act de dispoziție al Primăriei privind formarea acestei comisii; membrii comisiei nu s-au deplasat la fața locului și nu au fost invitați cineva din familia Groza la constatare; întocmirea și eliberarea acestor două acte nu a fost înregistrată la Primăria s. Frumușica. Astfel, reclamantul consideră că Bubulici Ion a avut nevoie să-i fie eliberat acest titlu și să fie întocmite aceste două acte pentru a-și întemeia acapararea samovolnică a unei fâșii de pământ din terenul deținut de el.

La data de 13 decembrie 2013, S. Cernăuțanu prin demersul nr. 1244 către șeful IP Florești atenționează despre acapararea samovolnică a terenului cu suprafața de 0,09 ha de către Bubulici Ion și cere să fie întreprinse măsurile de rigoare. Drept rezultat, la data de 17 decembrie 2013, IP Florești întocmește procesul-verbal 2013038401555, prin care Bubulici Ion a fost sancționat conform art. 116 alin. (2) Cod Contravențional.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat instanței de judecată anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral XXXXXX, eliberat pe numele lui Bubulici Ion și anularea actelor de constatare.

Prin hotărârea Judecătoriei Florești din 07 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Groza Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 07 decembrie 2016.

La data de 07 august 2017, Groza Vladimir, prin intermediul avocatului Ciofu Ion, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea sa de chemare în judecată.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Susține că, intervenientul accesoriu Bubulici Ion întreprinde toate măsurile posibile pentru a legaliza terenul pe care l-a acaparat de la recurent, astfel fiindu-i lezat dreptul de proprietate. Consideră recurentul că Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral XXXXXX a fost eliberat cu încălcări, și ca rezultat intervenientul și-a înregistrat neîntemeiat dreptul de proprietate.

La data de 06 noiembrie 2017, Bubulici Ion a depus referință la cerere de recurs, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Groza Vladimir, prin intermediul avocatului Ciofu Ion, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar potrivit lit. c) cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Groza Vladimir, prin intermediul avocatului Ciofu Ion.

Mai mult, potrivit mandatului avocatului Ciofu Ion, prin care recurentul Groza Vladimir l-a împuternicit să-i reprezinte interesele, acesta nu dispune de dreptul de a contesta decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, drept care, potrivit prevederilor art. 81 CPC, urmează a fi stipulat expres în mandat sub sancțiunea nulității (f.d. 35).

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Groza Vladimir, prin intermediul avocatului Ciofu Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari

